

Läskit verolle

Kiiruhdamme paitahahasillamme lämpimässä leudon tuulen hyväilemässä kesäillassa ulkokonserttiin. On naukkailtu hiukkasen kylmää helmeilevää ja pikkupurtavaa. Jalka nousee, ja juttu luistaa. Tänä iltana ei tuule eikä tuiverra.

Odotukset leijuvat korkealla. Lavalla virittelevästä orkesterista huokuu onnistumisen vimma. Yleisö kohisee jännittyneenä. Väliaikaisessa katsomossa tuolit ovat lähekkäin. Viereinen palli on vielä tyhjä. Onkohan jollekin käynyt fiba ja unohtunut lähteä loppuunmyytyyn konserttiin.

Ei! Ei voi olla totta! Muodottoman lihava läskimies kierii käytävää. Ei kai tuo tule viereeni. No, totta kai se tulee, koska muita paikkoja ei enää ole vapaana.

Ollaan pyytelevinä vähän anteeksi myöhäistä saapumista. Ihrakasa lössähtää viereeni. Vanhan hyvin käyneen hien haju lemahtaa nenääni. Haiskahtaa joltain muultakin. Äijän kostean niljakas käsivarsi koskee omaani. Jää märkä läntti.

Yritän vetäytyä lähemmäs kaveriani päästäkseni kauemmas tunkeilijasta, mutta ei mahda mitään, hän leviää. Konsertti menee taatusti pilalle. Miten saisi ympäristön unohdettua ja keskittyttyä pelkästään kuunteluun ja katseluun.

Selviydytään kuitenkin. En sano mitään, mutta kasvoiltani voi kyllä lukea kuin lehdestä, mitä ajattelen. Jos on lihottanut itsensä tuollaiseksi lyllyväksi lihavuoreksi, on parasta pysyä poissa ihmisten ilmoilta.

Samanlaisia kauhunsekaisia tunteja tunkee mieleen lentokoneessa. Kuka valtaakaan viereisen tyhjän penkin.

Amerikkalaiset ovat maailman lihavinta väkeä. Telkkarista tulvii meidänkin olohuoneisiimme sikäläistä hyvinvointia. Mutta teevee valehtelee. Vasta paikan päällä saa oikean käsityksen pursuavista peristä ja valuvista vatsoista.

Viime päivinä lehdissä on kohistu läski- ja rasvaverosta tai roskaruokalisästä. Epäilyttää vähän. Lihavat saavat kärsiä kai muutenkin.

Suomalaisiakaan ei ole pidetty mallioppilaina, mutta nyt kuuluu kummia. Englantilaiset ovat jostain syystä mieltyneet meikäläisiin syöntitapoihin. Siellä mainostetaan täkäläisiä koululaisten terveitä aterioita. Tulipa brittiläinen korkea valtuuskunta tutustumaan paikan päälle. Hyvin huiputettu!

On itselläkin tupannut painoindeksi pysyttelemään vähän yläkantissa. Vuosi sitten keksin kuitenkin kolossaalisen konstin, jonka tässä julkaisen ja annan ilmaiseksi kenen tahansa käyttöön. Eikä tule rojalteja eikä muitakaan kuluja.

Työpaikallani tarjotaan likipitäen joka päivä jonkinlainen kokouspulla tai -torttu, joskus kaksikin. Perjantaisin kanttiinista lähetään höyryävät herkkupullat, joita saa ostaa halvalla. Siis yli kaksisataa mehevän sokerista tai rasvaista makupalaa vuodessa. Laskekaapa kalorit.

Lopetin tyystin kokouspullien syönnin. Ei edes synttäri- eikä läksiäiskakkua. Painoni putosi vuoden mittaan 13 kiloa ja on pysynyt sen jälkeen vakaana. Saa vielä hyviä kavereita, kun voi tarjota pullansa.

Kokeilkaapa! Ja parasta tässä menetelmässä on, että voi jatkaa maltaan maistelua kuin mies.

pajen